

עמ"ת 59154/10/15 - יוסף עאמר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

11 נובמבר 2015

עמ"ת 59154-10-15 עאמר(עציר) נ'
מדינת ישראל

לפני כב' השופטת זהבה בוסתן

יוסף עאמר (עציר)

העורר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד נאשף

ב"כ המשיבה - עו"ד תמר מצליח

העורר הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני ערר על החלטות בית משפט השלום בירושלים (החלטת כב' השופט מיכליס מיום 31.8.15 והחלטת כב' השופט קלייטמן מיום 9.9.15) בה הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים ודחה את בקשתו לעיון חוזר.

כנגד העורר הוגש כתב אישום האוחז שני אישומים. באישום הראשון נטען כי בין הימים 26.6.15 בשעה 21:00 ועד 27.6.15 בשעה 09:20 נגנבה מראשון לציון מכונית מזדה (להלן: "**המזדה הראשונה**") שהועברה לשטחי הרשות הפלשתינאית שם פורקה לחלקים על ידי אנשים שאינם ידועים למאשימה.

במועד אחר, שאינו ידוע למאשימה, לאחר גניבת המזדה ועובר ליום 14.7.15 קיבל העורר את מנוע המזדה ביודעו שהיא גנובה.

ביום 14.7.15 פנה בעליו של רכב מסוג מזדה 6 (להלן: "**המזדה השנייה**" ו" **המתלונן**") לאדם בשם האני וביקש ממנו

לתקן את המזדה השנייה כיוון ששמע רעשים בשסתום המנוע. המתלון השאיר את המזדה השנייה בחזקתו של האני. באותו יום העביר האני את הרכב לעורר בטול כארם וביקש ממנו לתקן את המזדה השנייה עבור המתלון ללא ידיעתו של המתלון. בהמשך למתואר, בטול כארם פירק העורר את מנוע המזדה השנייה ונטל אותו ללא רשות בבעליו והתקין בו את מנוע הרכב הגנוב לאחר ששינה את מספר המנוע והתאים את מספרו למספר המנוע הרשום ברישיון הרכב של המזדה השנייה. במועד שאינו ידוע למאשימה שכפל העורר בעצמו או על ידי אחר את מפתח המזדה השנייה. בהמשך לאמור, ביום 17.7.15 החזיר העורר את המזדה השנייה כשבתוכה המנוע הגנוב לידי האני וזה החזירה למתלון. על פי הנתען במעשים אלה קיבל העורר לידיו מנוע ביודעו שהוא גנוב, פירק חלק מרכב, גנב את מנוע המזדה השנייה ושינה סימני זיהוי. בשל עובדות אלה מיוחסות לעורר באישום זה עבירות של זיוף סימני זיהוי של רכב, קבלת רכב או חלקי רכב גנובים, פירוק חלקים מרכב וגניבה.

לטענת ב"כ העורר, בית המשפט בישראל נעדר סמכות במקרה זה שכן מדובר בעבירת חוץ.

ב"כ המשיבה חולקת על דעתו של ב"כ העורר. לטענת ב"כ המשיבה, לעורר שותף - האני. לטענתה, העבירה מתחילה כאשר הרכב עובר מידי של המתלון לידי של האני שהוא תושב ישראל שלוקח את הרכב למוסך העורר בכפר קאסם, מתקשר לעורר כאשר השיחות מתבצעות בין השטחים לישראל. הם מתאמים בשיחות את העברת הרכב לשטחים והרכב מועבר לשטחים על ידי האני שם העורר מקבל אותו ומבצע את הפעולות שלו במסכת העובדתית.

עיינתי בכתב האישום אין בו זכר לכל האמור.

על פי עובדות כתב האישום, האני והעורר פעלו כל אחד לחוד והעבירות באישום הראשון מיוחסות לעורר בלבד. לא נטען כי היה קשר בין העורר להאני להעברת המזדה השנייה למוסך בטול כארם, לא נטען כי האני ידע שהעורר מתכוון או ביצע החלפת מנוע.

לאור האמור ועל פי עובדות כתב האישום מדובר בעבירת חוץ שלבית משפט בישראל אין סמכות לדון בה.

הערר נסוב גם על שאלת מעצרו עד תום ההליכים של העורר. לטענת ב"כ העורר, האישום השני המיוחס לעורר לגביו אין טענת העדר סמכות הוא אישום בעבירת רכוש בלבד ובנסיבות אלה לא היה מקום להורות על מעצרו של העורר. הוא מדגיש כי לא מיוחסת לעורר עבירת שב"ח וכל מה שמיוחס לו בוצע בשטחי הרשות. עוד הוא מדגיש כי העורר נעצר, נחקר ושחרר וכאשר התבקש להתייצב פעם נוספת לחקירה לא היה בכך כל קושי והעורר התייצב בעצמו במחסום. לפיכך ניתן להורות על שחרורו בערבויות במיוחד כאשר שותפו לביצוע העבירות - אביב דודו - שוחרר בחלופת מעצר למרות שבעברו עבירות בקשר לרכב ותלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי ל-12 חודשים.

ב"כ המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, אין להשוות בין העורר לבין אבי דודו שכן לעורר יוחסה עבירה נוספת ולגבי דודו, הוא לא שוחרר ללא תנאים מגבילים אלא בתנאי מעצר בית ובפיקוח, תנאים שלא ניתן לקבוע לגבי העורר.

לעניין זה ראוי לפרט את העובדות באישום השני.

על פי הנטען, קשר העורר עם דודו ואחר קשר לגנוב את המזדה השנייה שהוזכרה באישום הראשון. במסגרת הקשר, העביר העורר לדודו את המפתח המשוכפל וביום 6.8.15 התפרצו אבי והאחר לרכבו של המתלון וגנבו את המזדה השנייה באמצעות המפתח המשוכפל.

אבי נהג במזדה השנייה אל עבר שטחי הרש"פ. לאחר שעברו את המחסום הסמוך לשוב אבני חפץ, הצטרף העורר לאבי במזדה השנייה וישב לצידו על מנת להכווין אותו בתוך שטחי הרשות. לאחר מספר דקות הבחינו בחסימה משטרתית ואבי פנה פניית פרסה על מנת שלא לעלות על הדוקרנים שפרשו השוטרים. לאחר שהעורר ואבי עלו על הדוקרנים וניקבו את ארבעת צמיגי המזדה השנייה, נעצרה המזדה השנייה והשניים ברחו מתוכה רגלית.

לאור האמור מיוחסות לעורר באישום זה עבירות של קשירת קשר לפשע, גניבת רכב, חבלה במזיד והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.

שחרור בחלופת מעצר נועד לקדם מספר מטרות: בעניינו, יש להבטיח את התייצבותו של העורר להליכי בית המשפט ולמנוע את מסוכנותו.

בנסיבות היותו של העורר תושב שטחים לא ניתן לאיין בחלופת מעצר בשטחים את מסוכנותו.

העורר על פי עובדות כתב האישום, שלגביו אין חולק על קיומן של ראיות לכאורה, היה המחולל של המעשים ולא ניתן למנוע הישנותם בשחרור לשטחי הרשות.

בנסיבות אלה הבטחת התייצבותו לדיון בעניינו אינה מספקת ומאחר ומסוכנותו אינה ניתנת לאיין, אני דוחה את הערר בעניין זה.

ניתנה והודעה היום כ"ט חשוון תשע"ו, 11/11/2015 במעמד הנוכחים.

זהבה בוסתן , שופטת